

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/74/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010622
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2317010622.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Dušana Szabó a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovaných T. H., nar. XX. K. XXXX v W., trvale bytom Y., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a N. W., nar. XX. H. XXXX v W., trvale bytom Y., N. XX/XX, pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného T. H. a prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 30. júna 2021, č. k. 2T/131/2017-590, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

I/ Podľa § 321 ods. 1 písm. c), písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Vladimírovi Jankovičovi zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

II/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný T. H., nar. XX. K. XXXX v W., trvale bytom Y., okr. Galanta, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

odsudzuje:

Za skutky v bodoch 1/ až 4/

podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 a § 39 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu v rozsudku Okresného súdu Galanta z 25. mája 2016, sp. zn. 2T/244/2012, právoplatnom dňa 19. marca 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 19. marca 2018, sp. zn. 5To/47/2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona, súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015, právoplatným vo vzťahu k jeho osobe dňa 23. októbra 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Za skutky v bodoch 5/ až 12/

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona a § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 a § 39 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

III/ Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému Romanovi Tilingerovi zrušuje vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

IV/ Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný N. W., nar. XX. H. XXXX v W., trvale bytom Y., N. XX/XX, adresa na doručovanie písomností: Ubytovňa X., v E. XXX, Česká republika

o d s u d z u j e

za skutok v bode 4/

podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona a § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkonu trestu odňatia slobody podmienečne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu 18 (osemnásť) mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom uznal okresný súd obžalovaného T. H. v bodoch 1/ a 2/ vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, z toho v bode 1/ v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a v bode 2/ v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v bode 3/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona v súbehu so zločinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, v bode 4/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bodoch 5/, 7/ až 12/ z pokračovacieho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a v bode 6/ z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a obžalovaného N. W. v bode 4/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v napadnutom rozsudku.

2. Obžalovanému T. H. okresný súd napadnutým rozsudkom uložil za spáchanie skutkov uvedených v bodoch 1/ až 4/ podľa § 245 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaraďil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému

uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. OT/78/2015, právoplatným dňa 23. októbra 2015 ako aj ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Za spáchanie skutkov uvedených v bodoch 5/ až 12/ okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanému T. H. uložil podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

3. Obžalovanému N. W. okresný súd napadnutým rozsudkom uložil za spáchanie skutku uvedeného v bode 4/ podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky. Okresný súd napadnutým rozsudkom obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 ods.1 písm. a) a § 50 ods. 1 Trestného zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu 2 (dva) roky. Okresný súd napadnutým rozsudkom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014, právoplatným dňa 6. mája 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením, stratili podklad.

4. Okresný súd napokon napadnutým rozsudkom rozhodol o uplatnených nárokoch na náhradu škody.

5. V rámci odôvodnenia výroku o treste pre obžalovaného T. H. okresný súd poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ 16 krát súdne trestaný. Okresný súd ďalej uviedol, že obžalovanému za spáchanie skutkov v bodoch 1/ až 4/ ukladal samostatný trest, pretože ich súbeh s ďalšou trestnou činnosťou obžalovaného bol prerušený doručením trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 16. augusta 2015, sp. zn. OT/178/2015, ktorý bol obžalovanému doručený v ten istý deň. Okresný súd ďalej uviedol, že v prípade skutkov v bodoch 1/ a 2/ išlo o čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu, kde k prerušeniu vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 3/ a 4/ došlo oznámením vznesenia obvinenia za uvedené skutky dňa 12. marca 2015, pričom skutky pod bodmi 3/ a 4/ posúdil ako samostatné trestné činy, a to s vzhľadom na dátum oznámenia vznesenia obvinenia za skutok pod bodom 3/ dňa 20. marca 2015. Obžalovanému bolo potrebné podľa okresného súdu za skutky pod bodmi 1/ až 4/ uložiť súhrnný trest, a to vzhľadom na ich súbeh so skutkom z 15. augusta 2015, za spáchanie ktorého bol obžalovaný uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. OT/178/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. októbra 2015. Najprísnejším trestným činom za zbiehajúcu sa trestnú činnosť je zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného poriadku, kde Trestný zákon upravuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 3 do 8 rokov. Okresný súd ďalej uviedol, že vzhľadom na ukladanie trestu za spáchanie viacerých úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, upravil hornú hranicu trestnej sadzby z 8 rokov na 10 rokov a 8 mesiacov. Zohľadňujúc poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a najmä značný časový odstup od spáchania trestnej činnosti okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky nepodmienečne, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pre spáchanie trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Keďže okresný súd obžalovanému ukladal súhrnný trest, zrušil aj výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. OT/178/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. októbra 2015.

6. Vo vzťahu k výroku o treste za spáchanie skutkov pod bodmi 5/ až 12/ okresný súd uviedol, že skutky pod bodmi 5/, 7/ až 12/ posúdil ako pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona spáchaný na viacerých osobách, pretože k oznámeniu vznesenia obvinenia pre tieto skutky došlo dňa 31. mája 2017. Pokiaľ ide o skutok v bode 6/ tento obžalovaný Jankovič spáchal v súbehu so skutkami pod bodmi 5/, 7/ až 12/, preto mu okresný súd ukladal úhrnný trest podľa zásad vyjadrených v § 41 ods. 1 Trestného zákona a to podľa trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, ktorým je zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, kde je trestná sadzba trestu odňatia slobody od 3 do 10 rokov. Okresný súd prihliadal na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a v súlade s ustanovením § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby z 10 rokov na 13 rokov a 4 mesiace. Okresný súd tiež prihliadal na značný

časový odstup od spáchania trestných činov, ďalej na skutočnosť, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v inej trestnej veci do 31. augusta 2024 ako aj na skutočnosť, že odsúdenému uložil samostatný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky za spáchanie skutkov pod bodmi 1/ až 4/, z čoho vyvodil záver, že na prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti bude postačovať obžalovanému na spáchanie skutkov pod bodmi 5/ až 12/ uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby vo výmere 3 (tri) roky, pričom vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný bol v predchádzajúcich desiatich rokoch pre spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, na výkon uloženého trestu odňatia slobody ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

7. Výrok o treste pre obžalovaného N. W. okresný súd odôvodnil tým, že obžalovaný bol doposiaľ 19 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014, právoplatným dňa 6. mája 2015, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, ktorý vykonal dňa 5. decembra 2015, a to za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona. Okresný súd v odôvodnení konštatoval, že obžalovaný W. skutok v bode 4/ spáchal v súbehu so skutkom, pre ktorý bol uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014, a preto mu ukladal súhrnný trest aplikujúc zásady pre ukladanie úhrnného trestu podľa najprísnejšieho ustanovenia, ktorým je ustanovenie § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Okresný súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, preto trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 6 mesiacov do 3 rokov nemenil. Okresný súd prihliadal na trestnú minulosť obž. W., ale aj na skutočnosť, že od spáchania skutku uplynulo viac ako 6 rokov a uviedol, že by uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody aj s prihliadnutím na okolnosti spáchania činu a malú výšku spôsobenej škody bolo neprimerane prísne. Z uvedených dôvodov preto okresný súd obžalovanému W. uložil trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, ktorého výkon podmienene odložil na skúšobnú dobu 2 (dva) roky sa súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014.

8. Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa obžalovaný W. vzdal práva podať odvolanie, obžalovaný Jankovič sa k možnosti podania odvolania nevyjadril a prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie vo vzťahu k obžalovanému H. a odvolanie podal vo vzťahu k obžalovanému W. proti výroku o treste, a to v neprospech obžalovaného.

9. Obžalovaný H. podal dňa 6. júla 2021 odvolanie, a to voči výške uloženého trestu a spôsobu jeho výkonu, ktoré následne písomne odôvodnil podaním doručeným okresnému súdu 24. augusta 2021. V odôvodnení odvolania obžalovaný H. okrem iného uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za nezákonný a nepreskúmateľný. Obžalovaný ďalej uviedol, že napadnutému rozsudku predchádzali podstatné chyby konania a v konaní boli porušené ustanovenia Trestného zákona a Trestného poriadku, nakoľko skutkový stav veci nezodpovedá právnej kvalifikácii skutkov. Podľa obžalovaného sa okresný súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a uložený trest je neprimerane prísny. Obžalovaný v odvolaní namieta spojenie dvoch obžalôb na spoločné konanie a uvádza, že skutky sú právne nadkvalifikované, pretože pri trestnom čine podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona nenaplnil kvalifikačné kritérium podľa § 138 písm. e) Trestného zákona. Obžalovaný ďalej namieta, že trestný čin podľa § 212 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona je prečinom a nie zločinom a poukazuje na zásadný rozpor medzi výrokom napadnutého rozsudku a jeho odôvodnením. Obžalovaný ďalej uvádza, že pokiaľ mu okresný súd ukladal súhrnný trest, mal mu zrušiť aj výrok o treste za trestný čin podľa § 188 Trestného zákona vo výmere 7 rokov. Obžalovaný ďalej poukázal na nález Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, sp. zn. II. ÚS 388/2019, ktorého kópiu pripojil k odôvodneniu odvolania. Obžalovaný tiež poukazuje na dlhý časový odstup od spáchania trestných činov ako aj na to, že k svojej trestnej činnosti je kritický a svojim správaním vo výkone trestu preukazuje splnenie podmienok na jeho podmienene prepustenie, čím sa však okresný súd vôbec nezaoberal. Obžalovaný ďalej namieta, že okresný súd nesprávne ustálil poľahčujúce priťažujúce okolnosti, ďalej že napadnutý rozsudok nezodpovedá zásadám ukladania trestov ako aj na to, že na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu nie je možné prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a) až písm. e) Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu, aby ju tento v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol resp. aby krajský súd rozhodol sám po odstránení

nedostatkov napadnutého rozsudku. Obžalovaný zároveň navrhol, aby mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov za súčasného zrušenia výroku o treste za trestný čin podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, resp. aby zväzil možnosť upustenia od uloženia súhrnného trestu podľa § 44 Trestného zákona,

10. Prokurátorka v odôvodnení odvolania uviedla, že napadnutý rozsudok čo do výroku treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanému W. považuje za vydaný v rozpore so zákonom. Prokurátorka v odvolaní namieta, že okresný súd u obžalovaného W. nezohľadnil prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, hoci mu ukladal súhrnný trest za spáchanie viacerých prečinov. V takom prípade by mal obžalovaný W. prevahu prirážajúcich okolností a bolo namieste aplikovať aj ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona, v dôsledku čoho potom bolo potrebné zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby trestu odňatia slobody zo 6 mesiacov na 16 mesiacov a obžalovanému mal byť uložený súhrnný trest odňatia slobody v trestnej sadzbe od 16 mesiacov do troch rokov. Prokurátorka ďalej namieta uloženie trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu s poukazom na skutočnosť, že okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil výrok o treste vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014, právoplatným dňa 6. mája 2015, pričom súhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom. Prokurátorka ďalej poukázala na osobu obžalovaného, ktorý je špeciálnym recidivistom, pričom je toho názoru, že v jeho prípade je trestom primeraným a zodpovedajúcim požiadavkám generálnej a individuálnej prevencie trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Prokurátorka preto navrhla, aby krajský súd napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovanému W. podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a aby vo veci sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku.

11. K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný W., ktorý uviedol, že ľutuje celý svoj predchádzajúci život a skutky, ktoré spáchal a za ktoré bol právoplatne odsúdený, pričom tieto spáchal v roku 2015 a skôr. Obžalovaný ďalej uviedol, že prejednávaný skutok spáchal pred viac ako šesť rokmi, výška spôsobenej škody bola malá a túto uhradil, spáchanie tohto skutku úprimne oľutoval a viac ako šesť rokov vedie riadny život, pracuje a riadne sa stará o rodinu. Obžalovaný si je vedomý svojej trestnej minulosti, a preto sa rozhodol radikálne zmeniť svoj život tak, aby bol spoločnosti prospešný a nebol jej záťažou. Obžalovaný si je vedomý, že svoju minulosť nezmení, ale môže zmeniť svoju prítomnosť a budúcnosť, čo preukazuje jeho posledných šesť rokov, počas ktorých sa nedopustil žiadnej trestnej činnosti a nebol ani priestupkovo postihnutý. Obžalovaný preto považuje trest, ktorý mu bol napadnutým rozsudkom uložený za primeraný, spravodlivý a výchovný, zodpovedajúci požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

12. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

13. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

14. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

15. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprímeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

16. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

17. Krajský súd na základe riadne a včas podaných odvolaní, ktoré podali oprávnené osoby /§ 307 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného H. a prokurátorky sú dôvodné.

18. Zo spisu okresného súdu krajský súd zistil, že na okresný súd bola dňa 20. novembra 2015 podaná obžaloba na obžalovaného, kde konanie bolo vedené pod sp. zn. 2T/197/2015. Následne bola na okresný súd na obžalovaného podaná dňa 21. septembra 2017 ďalšia obžaloba, pričom uznesením okresného súdu z 25. apríla 2018, č. k. 2T/131/2017-338 boli obe trestné veci obžalovaného spojené na spoločné konanie s tým, že vec je ďalej na okresnom súde vedená pod sp. zn. 2T/131/2017.

19. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. júna 2021 vyplýva, že prokurátor po prednesení obžaloby č. 3 Pv 197/15/2202 vo vzťahu k bodom 1/ až 4/ upravil právnu kvalifikáciu skutkov a rovnako tak urobil aj pri obžalobe č. 1 Pv 309/17/2202. Okresný súd obžalovaného H. upozornil na zmenu právnej kvalifikácie s tým, že došlo k jej sprísneniu, čo obžalovaný H. zobral na vedomie a nežiadal o odročenie hlavného pojednávania. Následne obaja obžalovaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sú zo spáchania skutkov, ktoré sa im kladú za vinu v obžalobách vinní a okresný súd ich vyhlásenia prijal a zároveň rozhodol, že vykoná dokazovanie len vo vzťahu k výrokom o treste.

20. Krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie oboznámením nálezu Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, č. k. II. ÚS 388/2019-49, odpisov registra trestov oboch obžalovaných, hodnotenia ÚVTOS a ÚVV Leopoldov vo vzťahu k obžalovanému H. ako aj príslušných rozhodnutí pripojených spisov.

21. Z nálezu Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, sp. zn. II. ÚS 388/2019 vyplynulo, že ústavný súd predmetným nálezom vyslovil porušenie základného práva obžalovaného H. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Galanta v konaní vedenom pod sp. zn. 2T/131/2017.

22. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/88/2014 krajský súd zistil, že obžalovaný T. H. bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 21. januára 2015, sp. zn. 29T/88/2013, právoplatným dňa 21. januára 2015 uznaný vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 18. decembra 2013, pričom predmetným rozsudkom mu bol podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 22. februára 2014, sp. zn. 0T/47/2014, právoplatným dňa 4. apríla 2014.

23. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/244/2012 krajský súd zistil, že obžalovaný T. H. bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 13. októbra 2015, sp. zn. 2T/244/2012 uznaný v bodoch 1/ až 3/ vinným zo spáchania pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného

zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona (čiastkové útoky spáchané dňa 22. januára 2012, 2. februára 2012 a 15. februára 2012) a v bode 4/ zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona (skutok spáchaný dňa 20. apríla 2015). Predmetný rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Trnave z 3. marca 2016, sp. zn. 5To/44/2015 zrušený vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vec bola vrátená okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

24. Okresný súd Galanta následne rozsudkom z 25. mája 2016, sp. zn. 2T/244/2012, právoplatným dňa 16. marca 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 19. marca 2018, sp. zn. 5To/47/2017 (pozn. v spojení s opravným uznesením z 10. novembra 2016, sp. zn. 2T/244/2012, právoplatným dňa 6. decembra 2016) rozhodol tak, že obžalovanému T. H. za skutky uvedené v bodoch 1/ až 3/ uložil úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia za súčasného zrušenia výrokov o treste, ktoré boli obžalovanému H. uložené trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 19. júna 2013, sp. zn. 1T/61/2013, právoplatným dňa 28. júna 2013 a rozsudkom Okresného súdu Galanta z 21. januára 2015, sp. zn. 29T/88/2014, právoplatným dňa 21. januára 2015 a vo vzťahu k skutku pod bodom 4/ podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k trestu odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015, právoplatným dňa 23. októbra 2015.

25. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/178/2015 vyplynulo, že obžalovaný T. H. bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015, právoplatným vo vzťahu k jeho osobe dňa 23. októbra 2015 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 15. augusta 2015 a obžalovanému bol podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z pripojeného spisu zároveň vyplýva, že o obžalobe bolo najskôr rozhodnuté trestným rozkazom z 16. augusta 2015, ktorý bol obžalovanému doručený v ten istý deň a voči ktorému obžalovaný podal odpor.

26. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/82/2018 vyplynulo, že obžalovaný T. H. bol trestným rozkazom Okresného súdu Galanta z 12. mája 2017, sp. zn. 0T/114/2017, právoplatným dňa 9. augusta 2018 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona pre skutok spáchaný dňa 11. mája 2017 a bol mu podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vec bola pod spisovou značkou 1T/82/2018 vedená z dôvodu, že pôvodne bola spojená na spoločné konanie s trestnou vecou vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/197/2015 (pozn. uznesením Okresného súdu Galanta z 26. mája 2017, sp. zn. 2T/197/2015), následne boli na spoločné konanie spojené aj trestné veci vedené na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/197/2015 a sp. zn. 2T/131/2017 (pozn. uznesením Okresného súdu Galanta z 25. apríla 2018, sp. zn. 2T/131/2017) a následne vylúčená na samostatné konanie a zapísaná pod novou sp. zn. 1T/82/2018 (pozn. uznesením Okresného súdu Galanta z 10. júla 2018, sp. zn. 2T/131/2017). Trestný rozkaz bol obž. H. doručený dňa 12. mája 2017.

27. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 9T/19/2018 vyplynulo, že Okresný súd Galanta trestným rozkazom z 21. augusta 2018, sp. zn. 9T/19/2018, ktorý bol obžalovanému H. doručený dňa 30. augusta 2018 podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a celý výrok k treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta z 12. mája 2017, sp. zn. 1T/82/2018, právoplatný dňa 9. augusta 2017 a obžalovaného uznal vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona pre čiastkové útoky spáchané dňa 7. mája 2017 a 11. mája 2017 (pozn. skutok z 11. mája 2017 z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 12. mája 2017, sp. zn. 1T/81/2018). Obžalovaný proti trestnému rozkazu podal odpor, preto Okresný súd Galanta o obžalobe rozhodol rozsudkom z 27. februára 2019, sp. zn. 9T/19/2018, právoplatným dňa 27. februára 2019 tak, že obžalovaného uznal vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona pre čiastkové útoky spáchané dňa 7. mája 2017 a 11. mája 2017 (pozn. skutok z 11. mája 2017 z trestného rozkazu Okresného súdu Galanta z 12. mája 2017, sp. zn.

1T/81/2018), podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona zrušil výrok o vine a celý výrok k treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Galanta z 12. mája 2017, sp. zn. 1T/82/2018, právoplatný dňa 9. augusta 2017 a obžalovanému podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 a § 41 ods. 3 Trestného zákona uložil spoločný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením obžalovaného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

28. Z pripojeného spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/149/2014 vyplynulo, že obžalovaný W. bol rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6. mája 2015 uznatý vinným zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 27. apríla 2014 a bol mu uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V predmetnej veci Okresný súd Galanta rozhodol najskôr trestným rozkazom z 26. septembra 2014, ktorý bol obžalovanému W. doručený dňa 2. marca 2015.

29. Keďže obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní urobili vyhlásenie o svojej vine, ktoré okresný súd prijal, dokazovanie pred okresným súdom a doplnené krajským súdom na verejnom zasadnutí bolo zamerané na rozhodnutie o výroku o treste.

30. Z dokazovania vykonaného pred okresným súdom a doplneného krajským súdom na verejnom zasadnutí vyplynulo, že pokiaľ ide o skutky pod bodmi 1/ až 4/ napadnutého rozsudku, okresný súd správne ustálil, že tieto sú v súbehu so skutkom, pre ktorý bol obžalovaný H. uznatý vinným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015, právoplatným vo vzťahu k jeho osobe dňa 23. októbra 2015, pretože o obžalobe bolo v predmetnej veci najskôr rozhodnuté trestným rozkazom z 16. augusta 2015, ktorý bol obžalovanému doručený v ten istý deň a voči ktorému obžalovaný podal odpor. Skutky pod bodmi 5/ až 12/ sú teda vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného H. rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015 recidívou.

31. Okresný súd však pochybil, pokiaľ nerozhodol aj o zrušení výroku o upustení od uloženia súhrnného trestu, o ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Galanta z 25. mája 2016, sp. zn. 2T/244/2012, právoplatným dňa 16. marca 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave z 19. marca 2018, sp. zn. 5To/47/2017, pretože rozhodnutie o upustení od uloženia súhrnného trestu sa vzťahuje na skutok, ktorý obžalovaný H. spáchal dňa 20. apríla 2015, ktorý je so skutkami pod bodmi 1/ až 4/ tiež v súbehu. Krajský súd pochybenie okresného súdu svojím rozsudkom napravil.

32. Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

33. Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

34. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti

a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

35. Vo vzťahu k výmere trestu za skutky pod bodmi 1/ až 4/ spáchané obžalovaným Jankovičom potom krajský súd zohľadnil aj závery nálezu Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, sp. zn. II. ÚS 388/2019 a pri ukladaní trestu aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia, keď z odpisu registra trestov obžalovaného Jankoviča vyplynulo, že tento bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetných skutkov vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Krajský súd je toho názoru, že okolnosti prípadu spočívajúce v značnom časovom odstupe od spáchania stíhaných skutkov ako aj v nečinnosti okresného súdu sú dôvodom na to, aby bolo možné obžalovanému Jankovičovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenú Trestným zákonom.

36. Pokiaľ ide o skutky pod bodmi 5/ až 12/, tieto sú recidívou tak vo vzťahu k odsúdeniu obžalovaného H. už uvedeným rozsudkom Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015 ako aj rozsudkom Okresného súdu Galanta z 27. februára 2019, sp. zn. 9T/19/2018, právoplatným dňa 27. februára 2019 a tiež trestný rozkazom Okresného súdu Galanta z 12. mája 2017, sp. zn. 0T/114/2017, právoplatným dňa 9. augusta 2018, kde konanie po vylúčení zo spoločného konania bolo vedené pod novou sp. zn. 1T/82/2018. Obžalovanému H. bol preto okresným súdom správne ukladaný samostatný úhrnný trest. Aj v tomto prípade krajský súd zohľadňoval závery nálezu Ústavného súdu SR z 12. mája 2020, sp. zn. II. ÚS 388/2019 a pri ukladaní trestu aplikoval aj ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon so stredným stupňom stráženia.

37. V prípade obžalovaného N. W. z dokazovania vyplynulo, že okresný súd obžalovanému nesprávne uložil súhrnný trest odňatia slobody, pretože v trestnej veci Okresného súdu Galanta vedenej sp. zn. 3T/149/2014 okresný súd o obžalobe rozhodol najskôr trestným rozkazom z 26. septembra 2014, ktorý bol obžalovanému W. doručený už dňa 2. marca 2015, z čoho potom vyplýva, že skutok pod bodom 4/ je vo vzťahu k odsúdeniu rozsudkom Okresného súdu Galanta z 6. mája 2015, sp. zn. 3T/149/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6. mája 2015 recidívou a obžalovanému W. je potrebné ukladať samostatný trest.

38. Hoci ústavný súd v náleze z 12. mája 2020, sp. zn. II. ÚS 388/2019 konštatoval prieťahy v konaní len vo vzťahu k obžalovanému H., krajský súd dôsledky tohto nálezu musel nevyhnutne vzťahovať aj k obžalovanému W. a zohľadňujúc túto skutočnosť, ako aj skutočnosť, že od spáchania žalovaného skutku uplynul dlhší čas obžalovanému W. uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici trestnej sadzby a jeho výkon podmienečne odložil a určil skúšobnú dobu na 18 mesiacov.

39. Krajský súd zároveň poznamenáva, že svojim rozsudkom reagoval aj na nesústreďenosť okresného súdu, keď tento v napadnutom rozsudku nesprávne označil rozsudok Okresného súdu Galanta z 7. októbra 2015, sp. zn. 0T/178/2015 a vo výroku o treste vo vzťahu k obž. H. uviedol nesprávnu sp. zn. 0T/78/2015 a tiež napriek tomu, že na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k obž. W. vyhlásil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, avšak v písomnom vyhotovení napadnutého rozsudku uviedol, že obž. W. uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

40. K poukazu obhajcu obž. H. na verejnom zasadnutí k ním tvrdenému nadkvalifikovaniu skutku pod bodom 3/ krajský súd uvádza len toľko, že obž. H. na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal, preto krajský súd výrok o vine obž. H. v odvolacom konaní nie je oprávnený preskúmať.

41. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.